

Alege astăzi cui vrei să slujești

27 iunie 2004

Robert J. Wieland

Povestea lui Esau ar trebui să ne trezească pe toți și să ne alerteze. El nu a fost un om rău; fratele lui, Iacov, este prezentat în Biblie ca fiind mai lumesc decât el, înșelându-și bătrânul tată și, de asemenea, pe Laban. Despre Esau nu ni se spune nimic de genul acesta. Nu citim despre el că ar fi furat ceva sau că ar fi mințit. Este exemplul biblic tipic al omului principial, decent, care își vede de treaba lui și nu face rău nimănui.

Dar el și-a disprețuit dreptul de întâi născut, l-a vândut și l-a pierdut pentru totdeauna; și până la urmă toate lacrimile lui n-au fost de nici un folos. Pavel face referire la el avertizându-ne: „Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu... ca Esau” (Evr. 12:15,16).

Care era problema lui Esau? Raportul biblic nu ne spune că aceasta ar fi fost pariurile, adulterul sau orice altă nelegiuire; el nu a apreciat ceea ce Dumnezeu i-a oferit prin dreptul de întâi născut! El „s-a abătut de la harul lui Dumnezeu” – aceasta este problema; inima lui nu a fost mișcată de „har,” nu s-a stabilit o relație.

„Dreptul de întâi născut” era privilegiul inestimabil de a fi strămoș al lui Mesia care urma să vină, Mântuitorul lumii, de a avea numele înscris în lista din Matei 1 sau Luca 3 printre cei care au conlucrat împreună cu Hristos la salvarea lumii. Prin dreptul de întâi născut urma să fie oferită binecuvântarea lui Avraam prin care Dumnezeu îi promisese: "Și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine” (Gen. 12:3).

Această promisiune nu l-a atras pe Esau; el a fost „lumesc;” nu neapărat că blestema, dar gândirea și sentimentele lui erau lumești, neatinse de „harul lui Dumnezeu.” Din ochii lui nu a curs niciodată vreo lacrimă; gândul la crucea pe care Prințul slavei va muri pentru omenire îl plictisea pe Esau. El nu era un om rău; doar că prefera pagina de sport.

În Biblie se spune ceva care la prima vedere sună îngrozitor: „Pe Iacov l-am iubit, dar pe Esau l-am urât,” zice Dumnezeu (Rom. 9:13). Asta nu înseamnă că Dumnezeu l-a respins pe Esau; înseamnă că El a apreciat devoțiunea lui Iacov și l-a lăsat pe Esau să meargă pe propria-i cale – l-a lăsat să facă ce a vrut.

Esau ne ilustrează Ioan 3:18, ne arată ce înseamnă a „nu crede în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.” A „nu crede” nu înseamnă neapărat a face lucruri rele; înseamnă o împietrire a inimii, a fi „lumesc” în sensul de a nu fi mișcat de harul lui Dumnezeu, văzând că Isus moare pe cruce și schimbând cu nonșalanță canalul. Înseamnă acel lucru despre care Isus spune că ia în stăpânire biserica Laodicea de sus până jos (Apoc. 3:16-18).

O, da, Hristos iubește pe toată lumea; dar El nu-i poate forța să intre în Împărăția Sa pe acei oameni care s-ar plictisi acolo. Are prea mult respect de Sine pentru a face asta.
